

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 262. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030262740496/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

En apostroph:
til Autoris Søn/
som dette Verk
lader komme
for Dagen/oc
derpaa stor
Flid oc Om-
kostning an-
vender.

Mens heller see til sig oc egen Skabelon,
Berømme saa hver tings, af Gud meddeelt Fatzon,
Det som I gjør ved Skrift, saa Majestetisk, here,
Som Majestaten self tilskrifvis med stor Ære.
Men hvad er Rigdom værd om Brug ey følger paa?
Hvad gafner mig dend Skat min Øyen aldrig saa?
Saa dette Geist-riig Verk, oc Skat, ey at skattere,
Vel var det blefven til, men aldrig blefvet meere,
Men med *Autors* Dood, oc i det Stille lagd,
Af alles Øyn' oc Hu, til ævig Taushed bragt,
Om det udaf sliq Mørk oc Moln ey blef fremdraget
Til Liuset, oc fik Glands, oc til ret nyde maget,
Udaf *Autoris* Søn dend Hæderlige Mand
Her Christen Arebo, som recker hielp-riig Haand
Det ufuldkomne Verk, oc self derpaa anvænder
Stor Flid, Umag', Omkost, oc det saa lyck-lic ender.
Hand vild' ey sliqt et Verk (om end dend sidste Haand
Som det fuld-tærde skuld', ey sig der hos befandt)
At skulle saa forgaa, men det til Liuset bragte,
Gemeene bæste meer, end egen Skad' eragte;
Des bør dend *Autor* roos fornemmest, siden bør
Dend Mand ey mindre, som sliqt Verk til ende før:
Men baade først oc sidst skal Gud dend ære gifvis,
Af hvis oplusning, sliqt ved lærde Mænd fulddrifvis,
Ja som oc fremmet hær, ved Middel dette Verk,
Til manges Nytte stoor, det bragt af Moln oc Mørk.

*Ad eundem, quod Scriptum hoc Patris
posthumum Sacre Regiæ Majestati nuncupet*

EPIGRAMMA.

M*agnos magna decent, sublimibus alta feruntur,
Serpit humi tutum, scandere quod timea:
Hinc insigniri vult scriptum hoc nomine REGIS,
REGIS quod narrat Cuncti-Regentis opus.*